

SLEČNA POKLADNÍ

Peklo, pokladna a Twitter

@SlecnaPokladni

Bizbooks®

Slečna pokladní

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.bizbooks.cz
www.albatrosmedia.cz

Bizbooks®

Nina Hořínová
Slečna pokladní – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

OBSAH

- Pokladní? Jenom to ne! 5
- Jak to všechno začalo... 13
- Dáma v modrém kloboučku 23
- Veselé Vánoce, pane inspektore! 35
- Dvojníci 45
- Osmnáct plus 55
- Kauza věnované přepravky 63
- Zvědavost zabila kočku 75

- Tornádo 83
- Loupežníci 93
- Vyložte si tovar pri pokladni číslo tri 103
- Tele Stela 115
- Masařka 125
- Jak Karlovi upadlo tělo 135
- A bodíky sbíráte? 147
- Slečna pokladní už není pokladní 159

POKLADNÍ? JENOM TO NE!

Krátce před mými osmnáctými narozeninami se mí rodiče rozhodli, že bych si měla najít brigádu, abych poznala hodnotu peněz, naučila se zodpovědnosti a všechny tyhle dospělácké rodičovské řeči, které zní dětem vyloženě úchylně. Nutno však dodat, že právě tihle rodiče ze svých dětí chtějí vychovat kvalitní lidi, a řekla bych, že tímhle způsobem se jim to nemůže nepodařit.

Svůj životopis, který – jak se dá od středoškoláka čekat – obsahoval pouze jméno, údaje o základní škole a právě studovaném oboru, jsem rozeslala do dvou obchodů – z jednoho se mi ozvali a tak začala má pultovní kariéra!

Byla jsem odhodlaná dělat cokoli, jenom ne pokladní. Byl by to neuvěřitelný trapas, kdyby mě viděl nějaký

spolužák nebo vůbec kdokoli, jak markuji zboží.
V listopadu 2016 jsem se poprvé postavila za
kasu... a hned se u toho nechala slavnostně vyfotit.
Zpočátku jsem se samozřejmě vyděšeně vykláněla
do uličky, abych se ujistila, že žádný známý člověk
nejde; typický pocit pubertáka, který si myslí,

Slečna pokladní @SlečnaPokladni

že celý svět se zajímá jen o něj, a který má přišernou hrůzu z toho, aby náhodou nevypadal zle.

Tahle práce mě ale začala docela dost bavit. Bylo to jako na Superhrách, kdy se musíte postarat o restauraci nebo hotel; kontrolovala jsem si fronty, doplňovala letáky, odnášela košíky zpátky ke vchodu, odbíhala vážit zeleninu... a i se zákazníci byla kolikrát sranda. Ti, kteří byli nepříjemní, mi naopak názorně ukázali, jak se nechci k ostatním lidem nikdy chovat. Za celou směnu jsem se zkrátka nestačila začít nudit a už byl konec. Brzy jsem se přistihla, že se do práce těším, a na tuhle „šíleně trapnou pozici“ jsem svým nadšeným vyprávěním natáhla dokonce tři spolužačky. Tedy vlastně dvě – tu třetí naverbovala později jedna z nich.

Takže co na tom, že by mě někdo viděl, jak dělám pokladní? Když jsem si tohle uvědomila, pochopila jsem, jak důležité je, aby mladí lidé chodili pracovat někam do služeb – nejlépe na místo, kterým opovrhují. Když se dá mladému člověku najevo, že aniž by cokoli dokázal, je lepší než ostatní, nevyroste z něj nic dobrého. Vlastně z něj vyroste jeden z těch lidí, ze kterých si v téhle knížce, na Twitteru a Instagramu dělám randu.

Slečna pokladní @SlecnaPokladni

Jdeme se spolužákem
po zkoušce do obchodu.

On: Tady děláš? To je asi hodně
nevděčná práce, že?

Já: Tyy... *dramatický pohled*
do neexistující kamery... někdy
je to i sranda.

Slečna pokladní @SlečnaPokladni

Vysmátý zákazník: Táhleten pán
vám tam kradl kondomy... a viděl,
že ho vidím, tak se zeptal, jestli
může... a já řekl, že ne... tak je
zase vrátil.

Já: ...?? Cože :D

Slečna: Ale on si teďka ani
nevyrzne!

Slečna pokladní @SlečnaPokladni

Zprávy, které mi chodily, dokud jsem nezahlodila jmenovku.

10. 2. 19:02 Přeji pěkný večer

10. 2. 20:22 Obsluhovaa jsi mě na pokladně dnes měl jsem 3 mléka byl jsem v celém černém

13:08 Ahoj jak šlo zaučování nového kolegy na kase?

ahoj jsem tě viděl v Bille za pokladnou jsi hezká sluší ti to

ahoj, kočko :-)) neděláš náhodou v bile? B)

16. 6. 15:47 XXX, v Bille jsem Vás dlouho neviděl. Pracujete tam ještě? :-)

26. 6. 18.28 Můžu se na něco zeptat?

Slečna pokladní @SlecnaPokladni

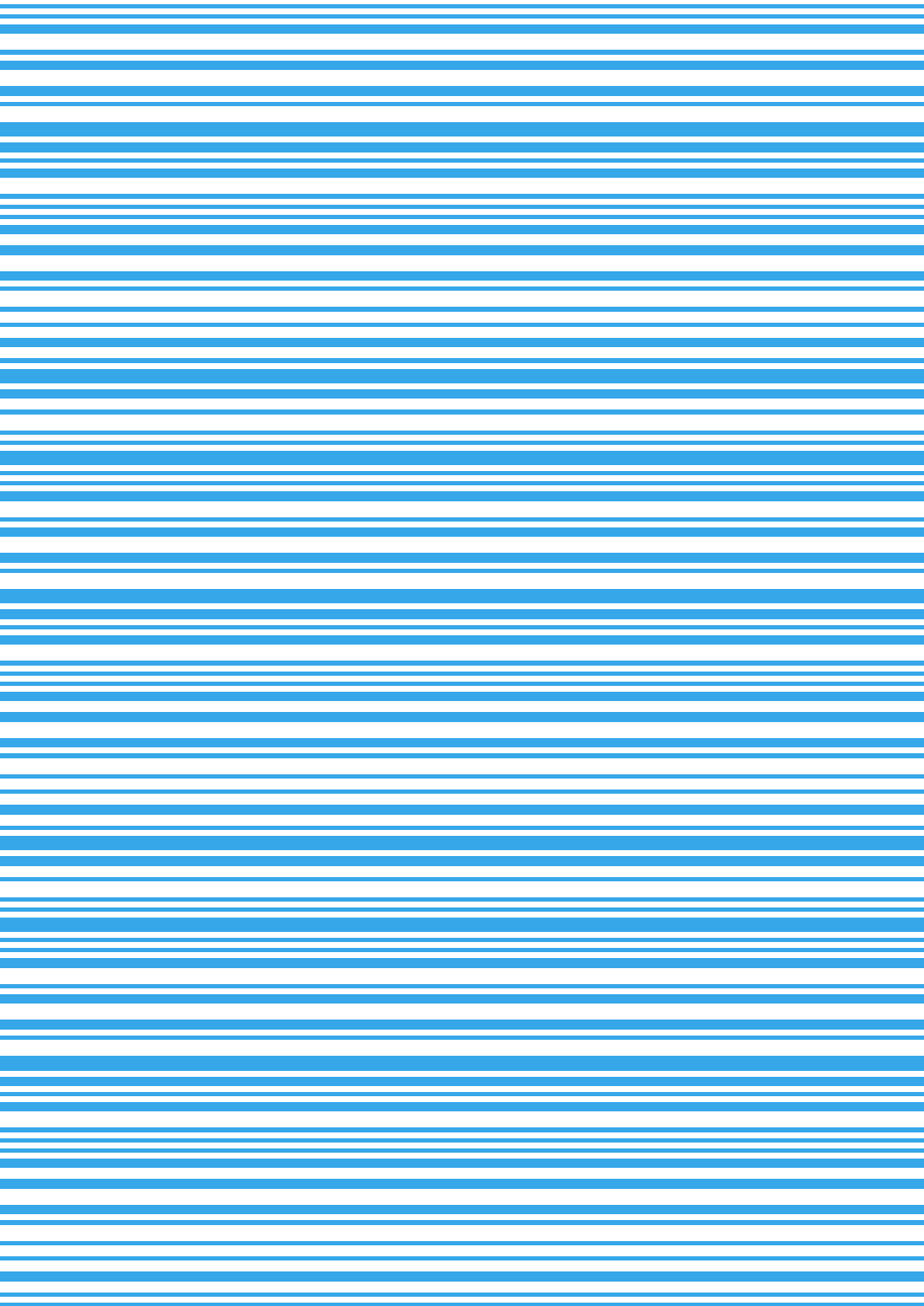
20:23 Když přijdu do Billy a řeknu,
že znám slečnu pokladní, dostanu
slevu?

20:35 Kolik je potřeba pokladních
k vyměnění žárovky?

20:38 Vadí ti, že si někdo dělá
srandu z tvého povolání?

Docela mi začínáš vadit ty :D

JAK TO VŠECHNO ZAČALO...

Svým vyprávěním už jsem všechny doma otravovala. Každá hloupost, která se mi na brigádě přihodila, se mi zdála jako vrchol zajímavosti a pocitovala jsem nepřekonatelnou potřebu podělit se o své zážitky se všemi členy své velice trpělivé rodiny.

Zpočátku byli moc milí, poslouchali mě a nedávali znát, že jim každý den povídám víceméně to samé.

Prostě jsem je večer všechny hezky posadila a vybalila kopu historek: vtipných i těch naprosto nudných. Brzy toho začali mít dost, obzvlášť moje mladší sestra, která se po mém příchodu z práce ihned odklízela do pokoje. Vybíhala jen v případech,

že jsem donesla něco dobrého, aby mi to zabavila jako daň za moje neustálé kecání.

Své příspěvky jsem pak začala dávat na internet. Ne proto, že by mě doma odmítali poslouchat (jak ráda prohlašuje moje hubatá sestra), ale proto, že jsem se chtěla mnohdy prostě vyžalovat. Protože to děláme, když se nám děje nějaká křivda nebo něco, co se nám nelíbí: vyprávíme to dál a očekáváme, že naši posluchači nám dají za pravdu, podpoří nás a přispějí vlastní podobnou historkou.

Je to taková společenská terapie zpovídání se a je pravda, že když jsem se setkala s obzvlášť nepříjemným zákazníkem, vědomí, že se o to podělím s těmi několika tisíci lidmi, kteří mé příspěvky čtou a komentují, mě uklidňovalo a vybízelo k nadhledu. Nechtěla jsem se přece prezentovat jako křehká chudinka, která nedokáže rozdýchat, že se s ní jednou nejedná jemně jako s princeznou na hrášku. Přestože negativní vzpomínky a zážitky jsou výraznější než ty milé, chtěla jsem, aby bylo z mých zápisků poznat, že bychom se nikdy neměli nechat tím špatným zaměstnat natolik, abychom

Slečna pokladní @SlečnaPokladni

„Být milý nic nestojí“ může říct jenom člověk, který nebyl nikdy serván 40letou ženou za cenu rajčat, kterou nenastavil.

Slečna pokladní @SlečnaPokladni

Mám pocit, že u každého v práci jsou tak 3 lidi, co doopravdy pracují, 1, co u té práce extrémně nadává, a ten zbytek jen chodí kolem a zašívá se na pauzách.

přestali vnímat to hezké. Takže když se mi stalo něco veselého, vytrhla jsem z tiskárny na účtenky kus papíru a ve volných chvílích krátké vyprávění formulovala, aby na mé čtenáře dýchlo stejně pozitivní energií jako na mě.

To samé bych si přála i pro následující příběhy, které jsem nezveřejňovala, protože byly delší a komplikovanější. Jsou mezi nimi historky veselé i vážné, protože takhle to v životě chodí; záleží však

jenom na nás, jak se k tomu, co nám život nadělí, postavíme.

Mnoho lidí si myslí, že práce v obchodě je jednou z nejnudnějších. Jak se ale můžete nudit, když se během své pracovní směny dostanete do kontaktu s takovou spoustou lidí?

